

על הספר: זאת היהדות שלי

מחברים: מחבר/ת: פינק, יאיר, מחבר/ת: מגל נמש, הילה
סימן מדף: פינ
מספר מיון: 322.4(9)
משפט אחריות: כתיבה: יאיר (יאיר) פינק והילה מגל נמש ; עריכה: שלום אריאל
כותר נוסף: זאת היהדות שלי : מייאוש לתקווה
מדיה: ספרים
סוג: ספר עיון
קהל היעד: מבוגרים
עמודים: 232 עמודים
גובה: 21 ס"מ
מוציאים לאור: יאיר פינק
שנת הוצאה: 2025
מס. המרכז לספריות וספרות: 25-1949
שפה: עברית
תאריך קטלוג: 30/12/2025
מילות מפתח: פוליטיקה, יהדות, סוציולוגיה, יהדות ופוליטיקה, מחאה, אידיאולוגיה, אקטיביזם, ציונות

תקציר:

"השדרן דיווח על יריות בכיכר. רצתי לטלוויזיה, בתקווה שקריאות ה'סרק סרק' נכונות. בדרך לקחתי ספר תהילים ומלמלתי תפילה לשלומי של ראש הממשלה. כשעה וחצי לאחר מכן עמד בפתח בית החולים איכילוב איתן הבר והודיע: 'ממשלת ישראל מודיעה בתדהמה'. פרצתי בבכי". "כמה ימים לאחר הבחירות לכנסת ה-19, הזמין ראש הממשלה בנימין נתניהו את יו"ר האופוזיציה שלי יחימוביץ' לפגישה בביתו. מתוקף תפקידי כראש המטה שלה, הצטרפתי. בסיום הפגישה, בעודנו עומדים לצאת, נתניהו פנה אל שלי ושאל: 'מה בחור עם כיפה עושה אצלך?' לא חיכיתי לתשובתה ועניתי: אתה יודע, לא כל הדתיים ימניים - היהדות שייכת לכולם". כך מתאר יאיר פינק את האירוע המכונן הראשון בחייו, בעודו בן 11, שטמן את הזרעים שעיצבו את השקפת עולמו היהודית, הציונית והליברלית, ואת המפגש שהתקיים בשנת 2013 עם נתניהו, שעמל כבר אז על הפרדה דיכוטומית בין חלקי העם. בספרו הראשון "זאת היהדות שלי" משרטט פינק את קריאת הכיוון שלו למדינה טובה יותר וראויה לילדים ולנכדים של כולנו. התקווה, שמהווה לו קורת גג, והמוטו שלו, שלפיו ייאוש הוא לא תוכנית עבודה ואופטימיות היא עמדה פוליטית, שזורים בספר ומוכיחים שהדבר אפשרי. יאיר פינק הוא רב-סרן במילואים, ממובילי המחאה למען ישראל יהודית ודמוקרטית, מייסד לובי 99, דמוקרט, מטה המילואים למען שווה ועלון השבת הליברלי. -- מהכריכה האחורית.